

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 20/14

Λουξεμβούργο, 13 Φεβρουαρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-466/12
Nils Svensson κ.λπ. κατά Retriever Sverige AB

Ο ιδιοκτήτης ιστοτόπου μπορεί, χωρίς την άδεια των κατόχων των δικαιωμάτων του δημιουργού, να παραπέμπει, μέσω υπερσυνδέσμων, σε προστατευόμενα έργα που διατίθενται με ελεύθερη πρόσβαση σε άλλον ιστότοπο

Τούτο ισχύει ακόμη και αν οι χρήστες του Διαδικτύου που ενεργοποιούν με επιλογή τον υπερσύνδεσμο έχουν την εντύπωση ότι το έργο τους εμφανίζεται μέσω του ιστοτόπου που περιέχει τον υπερσύνδεσμο

Διάφορα άρθρα του Τύπου γραμμένα από Σουηδούς δημοσιογράφους δημοσιεύθηκαν και ήταν ελεύθερα προσβάσιμα στον ιστότοπο της Göteborgs-Posten. Η Retriever Sverige, σουηδική εταιρία, εκμεταλλεύεται έναν ιστότοπο ο οποίος παρέχει στους πελάτες της διαδικτυακούς συνδέσμους δυνάμενους να ενεργοποιηθούν με επιλογή (υπερσυνδέσμους) που οδηγούν σε άρθρα δημοσιευμένα σε άλλους ιστοτόπους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο ιστότοπος της Göteborgs-Posten.

Το Svea hovrätt (Εφετείο Στοκχόλμης, Σουηδία) υπέβαλε αίτηση προδικαστικής απόφασης στο Δικαστήριο προκειμένου να διευκρινιστεί αν η παροχή τέτοιων υπερσυνδέσμων συνιστά πράξη παρουσίασης στο κοινό υπό την έννοια του δικαίου της Ένωσης¹. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, η δημιουργία των υπερσυνδέσμων δεν θα ήταν δυνατή χωρίς την άδεια των κατόχων των δικαιωμάτων του δημιουργού. Πράγματι, το δίκαιο της Ένωσης ορίζει ότι οι δημιουργοί έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε παρουσίαση των έργων τους στο κοινό.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η παροχή υπερσυνδέσμων δυνάμενων να ενεργοποιηθούν προς προστατευόμενα έργα συνιστά **πράξη παρουσίασης**. Συγκεκριμένα, η πράξη αυτή ορίζεται ως η θέση ενός έργου στη διάθεση του κοινού ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση στο έργο (έστω και αν δεν κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής). Επιπλέον, οι δυνητικοί χρήστες του ιστοτόπου που εκμεταλλεύεται η Retriever Sverige μπορούν να θεωρηθούν **κοινό**, δεδομένου ότι ο αριθμός τους είναι απροσδιόριστος και αρκετά σημαντικός.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ωστόσο ότι η παρουσίαση πρέπει να απευθύνεται σε ένα **νέο** κοινό, ήτοι σε ένα κοινό το οποίο δεν ελήφθη υπόψη από τους κατόχους του δικαιώματος του δημιουργού, όταν επέτρεψαν την αρχική παρουσίαση στο κοινό. Κατά το Δικαστήριο, ένα τέτοιο «νέο κοινό» δεν υφίσταται στην περίπτωση του ιστοτόπου που εκμεταλλεύεται η Retriever Sverige. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η πρόσβαση στα έργα που πρότεινε ο ιστότοπος της Göteborgs-Posten ήταν ελεύθερη, οι χρήστες του ιστοτόπου της Retriever Sverige πρέπει να θεωρηθούν ότι αποτελούν τμήμα του κοινού που είχε ήδη ληφθεί υπόψη από τους δημοσιογράφους όταν επέτρεψαν τη δημοσίευση των άρθρων στη Göteborgs-Posten. Η διαπίστωση αυτή δεν τίθεται εν αμφιβολία από το γεγονός ότι οι χρήστες του Διαδικτύου που ενεργοποιούν με επιλογή τον υπερσύνδεσμο έχουν την εντύπωση ότι το έργο τους εμφανίζεται από τον ιστότοπο της Retriever Sverige, ενώ στην πραγματικότητα προέρχεται από τη Göteborgs-Posten.

¹ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Το Δικαστήριο καταλήγει συναφώς ότι ο ιδιοκτήτης ιστοτόπου, όπως αυτός της Retriever Sverige, μπορεί να παραπέμπει, μέσω υπερσυνδέσμων, σε προστατευόμενα έργα που διατίθενται με ελεύθερη πρόσβαση σε άλλον ιστοτόπο, χωρίς την άδεια των κατόχων των δικαιωμάτων του δημιουργού.

Τούτο δεν θα ίσχυε ωστόσο αν ένας υπερσύνδεσμος παρείχε τη δυνατότητα στους χρήστες του ιστοτόπου στον οποίο βρίσκεται ο υπερσύνδεσμος αυτός να παρακάμψουν περιοριστικά μέτρα που έχει λάβει ο ιστοτόπος στον οποίο βρίσκεται το προστατευόμενο έργο για να περιοριστεί η πρόσβαση του κοινού στους συνδρομητές του και μόνο, καθόσον στην περίπτωση αυτή οι εν λόγω χρήστες δεν θα είχαν ληφθεί υπόψη ως δυνητικό κοινό από τους κατόχους του δικαιώματος του δημιουργού όταν επέτρεψαν την αρχική παρουσίαση.

Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν δικαίωμα να θεσπίζουν ευρύτερη προστασία των κατόχων του δικαιώματος του δημιουργού διευρύνοντας την έννοια «παρουσίαση στο κοινό». Συγκεκριμένα, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία νομοθετικής ανομοιογένειας και, συνεπώς, ανασφάλειας δικαίου, ενώ η εφαρμοστέα οδηγία αποσκοπεί στην αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106